

Hanácký Supersport předběhl dobu

Název emise: **WIKOV 7/28**

Den vydání: 6. října 2021

Hodnota: „B” - (= 19 Kč ke dni vydání); kat. č. 1137

Rozměr známkového obrazu: 33 x 26 mm

Výtvarný návrh: Jiří Rameš

Druh tisku: OF; Tisk: Hradištko, sro.

Tisková forma: 40 samolepicích známek

Náklad: 2 mil. (k datu vydání)

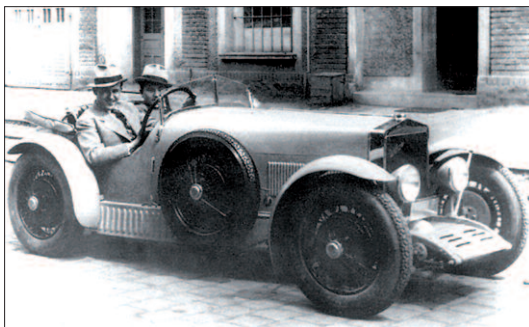
FDC: nebyla vydána

V roce vzniku Republiky československé se sloučily dva prostějovské podniky vyrábějící zemědělské stroje – Wichterle a Kovářik – a vznikla tak značka WIKOV, největší výrobce této techniky u nás.

v nově vzniklých zemích, které dovoz omezovaly celními bariérami. A tak se firma musela poohlížet po nových příležitostech, k nimž patřila i výroba automobilů. Od počátku šlo o dvě koncepce – bude se vyrábět lidový vůz, nebo se zaměří na luxusnější produkci? Každý z obou majitelů měl jiný názor, a tak nakonec zvítězil kompromis, což ale ve výsledku nevedlo k obchodnímu úspěchu. V letech 1927-37 v Prostějově vyrobili necelou tisícovku aut, a to v širokém rozpětí úprav, osobní nákladní, závodní, sanitky... Auta to byla pěkná, vyznačovala se moderní koncepcí a tehdy až neobvyklou kvalitou materiálů a zpracování, výroba však byla pro malý rozsah ztrátová, a tak ji WIKOV po deseti letech zastavil. Odhaduje se, že z té původní bezmála tisícovky aut se jich do současnosti dochovalo asi padesát, několik z nich můžeme vidět například v muzeu Veteran Arena v Olomouci (ale pozor, letos je otevřeno jen do konce října!).

Na nové známce Jiří Rameš představil sportovní automobil WIKOV 7/28, který se ve své době úspěšně zúčastňoval automobilových závodů. Při své návštěvě Prostějova v roce 1930 se v jedné z jeho verzí nechali vyfotografovat i Voskovec s Werichem, kteří se pak prý stali fanoušky této značky.

Malou zajímavostí je, že se Werich po bezmála půl století mohl znovu setkat s potomkem rodu Wichterlů, bylo to při návštěvách u režiséra Jána Roháče v uličce U Andělky na pražském Norbertově, v níž bydlela řada známých osobností, mezi nimi i profesor Otto Wichterle. Tomu bylo v roce 1930 šestnáct, a tak není vyloučeno, že se na tu dávnou slavnou návštěvu V+W u nich v továrně tehdy také přišel podívat.

Známka s autem je hezká, i když se mi zdá zbytečně malá – kousek papíru navíc by už tolik nestál a vyznění by bylo mnohem lepší. Chápu, že se pošta musí chovat ekonomicky, ale takhle malý prostor pro tak velkou předlohu, to je podle mě šetření na nesprávném místě. Pochvalu si však rozhodně zaslouží jednoduché pojetí, kvalitní tisk a základní nominální hodnota, díky níž známka bude skutečně sloužit v poštovním provozu. FB

Po rozpadu Rakousko-Uherska však zájem o její výrobky silně poklesl, původní obrovský trh se dramaticky zmenšil – dřívější tradiční odbytiště se najednou nalézala